

ת"פ 26685/11/18 - מדינת ישראל נגד אלירן בסט

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 26685-11-18 מדינת ישראל נ' בסט

בפני
בעניין: כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אלירן בסט

הנאשם

נוכחים:

התובעת עו"ד צליל משיח

הנאשם בעצמו

ב"כ הנאשם עו"ד גיל גבאי

גזר דין

מבוא

1. בהכרעת דין מיום 16.1.19 הורשע הנאשם, לפי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירה של סחר בסמים, לפי סעיף 13 יחד עם סעיף 19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973. לפי כתב האישום, בשעות הערב של יום 15.10.18 מכר הנאשם ללולה שטיינברג סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל שאינו ידוע במדויק לתביעה תמורת 300 ₪.
2. לפי הסדר הטיעון, נשלח הנאשם לעריכת תסקיר שירות מבחן בעניינו, ללא הסכמה עונשית.

תסקירי שירות מבחן

3. בתסקירו מיום 12.5.19, ציין שירות המבחן, כי הנאשם בן 25, סיים 10 שנות לימוד, ועבר מספר מסגרות לימוד בשל קשיי הסתגלות. כבר בילדותו התגלו בעיות אלימות והתנהגות. הוריו של הנאשם התגרשו בהיותו בן 6 ונישאו בשנית עם בני זוג אחרים. הנאשם תיאר תקופה קשה ומורכבת לאחר גירושי הוריו. בגיל 11 עבר להתגורר עם בני זוגה של אמו ותיאר תחושות שליליות של קיפוח והזנחה ובגיל 16 עבר להתגורר בבית סבתו.

עמוד 1

הנאשם התגייס לצה"ל, אולם גם שם התגלו קשיי הסתגלות והנאשם שוחרר בשל אי התאמה. עוד הוסיף שירות המבחן, כי הנאשם לוקח אחריות על התנהגותו ותיאר, כי פעל מתוך מצוקה עקב קשיים כלכליים והסתבכות עם השוק האפור. הנאשם החל לצרוך סמים טרם מעצרו. הנאשם מסר חמש בדיקות שתן, שלוש הבדיקות הראשונות נמצאו עם שרידי סם מסוג קנבוס ושתי הבדיקות האחרונות נמצאו ללא שרידי סם. הנאשם הביע נכונות למסגרת טיפולית.

להתרשמות שירות המבחן, לנאשם קווי אישיות שוליים והוא מתקשה לגלות יציבות במסגרות. הנאשם גדל במסגרת חיים בלתי יציבה ופיתח, ככל הנראה, תלות או התמכרות לסמים. מכאן, ביקש שירות המבחן דחייה לצורך בחינת השתלבות הנאשם בטיפול ייעודי בתחום הסמים.

4. בתסקיר משלים מיום 29.8.19, ציין שירות המבחן, כי הנאשם הופנה לטיפול ביחידה להתמכרויות באזור מגוריו ושולב בטיפול החל בחודש יולי 2019. הנאשם מסר כי החל לעבוד כעובד מחסן, אולם עזב את עבודתו בשל קשייו להתאים את שעות העבודה לתנאי מעצר הבית. עוד ציין שירות המבחן, כי הנאשם מצליח להציב לעצמו מטרות טיפוליות ראשוניות. מכאן, ביקש שירות המבחן דחייה נוספת לגיבוש המלצות טיפוליות.

5. בתסקיר אחרון מיום 23.12.19, הוסיף שירות המבחן, כי הנאשם ממשיך לשתף פעולה בהליך הטיפול ולא נמצאו שרידי סם בבדיקות שתן שנערכו לו. לאחרונה, החל הנאשם לעבוד בחברת משלוחים ולהסדיר חובותיו לנושים שונים. הנאשם הביע שביעות רצון מההליך הטיפולי ולצד זאת, עייפות מההליך המשפטי.

העובדת הסוציאלית המטפלת בנאשם מסרה, כי הנאשם מתמיד בקשר הטיפולי, אולם, התרשמה ממוטיבציה חיצונית ומרמת אמון נמוכה כלפי גורמי הטיפול. הנאשם מתקשה להכיר באופן מלא בבעייתיות בהתנהלותו. הנאשם גם לא הביע נכונות להשתלב בבית משפט קהילתי בשל האנטנסיביות של ההליך. שירות המבחן העריך, כי המשך טיפול לצד תעסוקה יציבה מהווה גורם מפחית סיכון משמעותי. לאור האמור, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם צו מבחן למשך שנה, וצו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 200 שעות. כן המליץ להאריך את המאסר על תנאי התלוי ועומד נגד הנאשם.

טענות הצדדים לעונש

6. באת כוח התביעה טענה, שכתוצאה מביצוע העבירה בה הורשע הנאשם נפגעו הערכים החברתיים של שמירה על שלום הציבור ובטחונו, ולצד זאת, הגנה על הציבור מפני עבירות סמים שהן מחוללות פשיעה על כל גווניה. לטענתה, מידת הפגיעה היא בינונית, לאור נסיבות ביצוע העבירה הכוללות סחר בסם מסוג קנבוס בכמות שאינה ידועה תמורת 300 ₪. עוד טענה, כי מדובר באירוע מתוכנן והנאשם הוא המבצע העיקרי.

7. מכאן טענה, כי מתחם העונש ההולם את העבירה מושא כתב האישום, נע בין מאסר לתקופה של 6 חודשים ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים, לצד ענישה נלווית.

8. עוד הוסיפה וטענה באת כוח התביעה, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם הודה במיוחס לו, לוקח אחריות על מעשיו וחסך בזמן שיפוטי; מהתסקירים עולה כי הנאשם שולב במרכז חוסן, לפני כחמישה חודשים ובבדיקות שתן שנערכו לו לא נמצאו ללא שרידי סם, אם זאת, שירות המבחן התרשם כי הנאשם מונע ממוטיבציה חיצונית ומתקשה להכיר במלוא בעיותיו.

9. עוד טענה, כי לחובתו של הנאשם תלוי ועומד מאסר על תנאי, אשר לאור הפקעת המאסר בדרך של עבודות שירות, עודנו חל.
10. לאור האמור טענה, כי אין להיעתר להמלצת שירות המבחן לסיים ההליך באפיק שיקומי בלבד המהווה חריגה של ממש ממתחם העונש ההולם. חלף זאת, עתרה להטיל על הנאשם מאסר לתקופה של מספר חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, ולהפעיל המאסר על תנאי במצטבר, כך שסך הכל יוטל על הנאשם מאסר לתקופה של 9 חודשים, מאסרים על תנאי, קנס ופסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי. לצד זאת עתרה לחלט סכום של 3,850 ₪ במזומן שנתפס בחזקת הנאשם.
11. בא כוח הנאשם טען, לעומת זאת, כי התביעה לא הניחה תשתית לפגיעה בינונית בערכים החברתיים. לטענתו, הנאשם סחר בסמים מסוג קנבוס בלבד בכמות לא ידועה תמורת 300 ₪. אולם, מהתמורה ניתן להבין כי אין מדובר בכמות גדולה. המדובר בעבירה אחת בלבד של סחר בסמים ללא תחכום.
12. מכאן טען בא כוח הנאשם, כי מתחם העונש ההולם את העבירה מושא כתב האישום, נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של מספר חודשים שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות.
13. עוד טען, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאין קשורות בביצוע העבירות: שירות המבחן מתאר בתסקיריו את נסיבות חייו הלא פשוטות של הנאשם, לרבות גירוי הוריו בהיותו בן 6, הנדידה בין בתים והמעבר לבית סבתו. הנאשם ביצע את העבירה על רקע חובות. כיום, הנאשם עובד, מסדיר חובותיו ונמצא בהליך שיקומי. תחילה, אמנם, נמצאו שרידי סם בבדיקות שתן, אולם בהמשך, מסר בדיקות שתן, שבהן לא נמצאו שרידי סם. הנאשם משתף פעולה באופן מלא עם ההליך הטיפולי ומגיע לכל המפגשים; הנאשם היה עצור במשך 3 שבועות.
14. בא כוח הנאשם הוסיף וטען, כי נסיבות חייו של הנאשם, הובילו להערכת שירות המבחן, כי הנאשם מונע ממוטיבציה חיצונית ומתקשה ליתן אמון ברשויות.
15. לטענת בא כוח הנאשם, הטלת עונש של מאסר, ולו בדרך של עבודות שירות, עלולה לפגום בהליך השיקומי. מכאן, עתר למקם את הנאשם ברף התחתון של המתחם ולאמץ את המלצת שירות המבחן. כן טען, שככל שבית המשפט יסבור כי יש לקבוע מתחם המתחיל במאסר בדרך של עבודות שירות, הרי שיש לחרוג מהמתחם משיקולי שיקום. כן עתר להימנע מפסילת רישיון הנאשם היות והנאשם עובד בשליחויות.
16. לטענתו, בנסיבות אלו בהן הנאשם נרתם להליך שיקומי, יש מקום להאריך את התנאי, לפי סעיף 56 א לחוק העונשין.
17. עוד טען, כי אין מקום לחלט את הסכום של 3,800 ₪ וטלפון שנתפסו כשבועיים לאחר האירוע.
18. בדברו האחרון מסר הנאשם כי חייו אינם פשוטים והוא מבקש עזרה לשיקום חייו. הנאשם הדגיש, כי הוא עובד ב"גט טקסי" ומשלוחים ומשכורתו בסכום של כ- 8,000 ₪.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

19. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירה אותה ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך החברתי** הנפגע מביצוע העבירה, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה** הנהוגה **ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**.

20. במעשיו, פגע הנאשם בערכים החברתיים של שמירה על בריאותו ושלומו הפיזי והנפשי של הציבור מפני הנזקים הנגרמים כתוצאה משימוש בסמים והשפעתם הממכרת וההרסנית. לצד זאת, עומדים ההגנה על הציבור מפני נזקים עקיפים הנגרמים כתוצאה מעבריינות הנלווית לשימוש בסמים, ובכלל זה ההגנה על הביטחון האישי ורכוש הציבור (ע"פ 1274/16 **עווד נ' מדינת ישראל** (6.10.16); ע"פ 7952/15 **מדינת ישראל נ' שץ** (15.2.16); ע"פ 3117/12 **ארביב נ' מדינת ישראל** (6.9.12); ע"פ 972/11 **מדינת ישראל נ' יונה** (4.7.12); ע"פ 6029/03 **מדינת ישראל נ' שמאי** (פ"ד נח (2) 734 (2004)).
21. בקביעת מתחם העונש ההולם, לקחתי בחשבון, כי הנאשם מכר סמים מסוג קנבוס בהזדמנות אחת בכמות שאינה ידועה תמורת 300 שקל. העבירה בוצעה על רקע של מצוקה כלכלית. המדובר בסמים קלים ותמורת המכירה אינה גבוהה. מכאן, שהפגיעה בערכים החברתיים היא נמוכה.
22. על מדיניות הענישה המקובלת והנוהגת בעבירה של סחר בסמים מסוג קנבוס בתמורה לסכום דומה, ניתן ללמוד מהפסיקה שלהלן:
- רע"פ 5712/16 **אייזנבאך נ' מדינת ישראל** (17.8.16) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בארבע עבירות של סחר בסמים מסוג קנבוס בסכומים של כמה מאות שקלים. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 8 חודשים, מאסר על תנאי וקנס בסכום של 1,500 ₪. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם. בית משפט העליון דחה את בקשתו של הנאשם להרשות ערעור;
 - ע"פ (מרכז) 22310-12-12 **עובדיה נ' מדינת ישראל** (24.2.13): בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירה של סחר בסמים, בכך שמכר סם מסוג חשיש במשקל של כ-100 גרם. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 3 חודשים בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס בסכום של 3,000 ₪. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם;
 - ת"פ (רח') 43875-08-17 **מדינת ישראל נ' מוריסון** (25.2.19) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בביצוע 3 עבירות של סחר בסמים מסוג חשיש תמורת 300 ₪. בית משפט השלום הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 4 חודשים בדרך של עבודות שירות, מאסרים על תנאי, צו מבחן וקנס בסכום של 2,000 ₪;
 - ת"פ (רח') 30717-01-19 **מדינת ישראל נ' שמעוני** (18.9.19) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירות של סחר בסמים והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של חודשיים בדרך של עבודות שירות, מאסרים על תנאי, צו מבחן, קנס בסכום של 2,000 ₪ ופסילת רישיון על תנאי;
 - ת"פ (י-ם) 9331-09-15 **מדינת ישראל נ' משולם** (3.5.18) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירות של סחר בסמים והחזקת סמים לצריכה עצמית, בכך שמכר סם מסוג קנבוס במשקל 7.5 גרם תמורת 1,200 ₪ והחזיק רבע גרם סם מסוג קנבוס לצריכה עצמית. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 45 יום בדרך של עבודות שירות ומאסר על תנאי;
 - ת"פ (ב"ש) 46669-04-17 **מדינת ישראל נ' מסעודין** (19.7.17) - בית משפט השלום הרשיע את

הנאשם, לפי הודאתו, בעבירות של סחר בסמים והחזקת סם לצריכה עצמית, בכך שמכר סם מסוג חשיש במשקל 2.4 גרם תמורת 200 ₪ והחזיק בסם מסוג חשיש במשקל 2.0753 גרם. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 9 חודשים, מאסרים על תנאי, קנס בסכום של 7,500 ₪, התחייבות בסכום של 5,000 ₪ ופסילת רישיון בפועל;

23. מטבע הדברים, אין מקרה אחד דומה למשהו ויש להתאים את מדיניות הענישה לנסיבות ביצוע העבירה במקרה דנן, משמע לעבירה אחת בלבד של סחר תמורת 300 ₪. כאן המקום להעיר, כי התביעה לא הגישה פסיקה כלשהי לביסוס המתחם ומטבע הדברים, בנסיבות אלו, ישנו קושי מובנה להתייחס למתחם לו עתרה.

24. בשקלול מדיניות הענישה בפסיקה ונסיבות ביצוע העבירות, הגעתי למסקנה, כי מתחם העונש ההולם את העבירה מושא כתב האישום, נע בין מאסר קצר, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות ובין מאסר לתקופה של 8 חודשים, לצד ענישה נלווית.

העונש ההולם

25. בקביעת העונש ההולם, לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות: לחובתו של הנאשם הרשעה אחת בעבירות של סחר בסמים והפרת הוראה חוקית. מכוח הרשעה זו גם תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי. כן עומד לחובתו עבר תעבורתי (עת/1 - עת/2); עם זאת, עברו הפלילי אינו מכביד כלל ועיקר ועברו התעבורתי אינו רלוונטי.

לזכותו של הנאשם עומדת הודאתו במיוחס לו, נטילת אחריות על מעשיו וחיסכון בשמיעת עדויות; הנאשם החל לעבוד ומסדיר חובותיו;

שירות המבחן תיאר בתסקיריו את נסיבות חייו המורכבות והלא פשוטות של הנאשם, אשר גדל בתנאי הזנחה ועזב את לימודיו כבר בגיל 16 ללא גורמי תמיכה של ממש. בהמשך לכך, חבר הנאשם לחברה שולית. הנאשם נפלט מהמערכת הצבאית בשל אי התאמה ולאחר שחרורו החל לעבוד, אולם הסתבך בחובות בשוק האפור. הנאשם ביצע את העבירה על רקע מצוקתו הכלכלית. תחילה מסר הנאשם בדיקות שתן בהן נמצאו שרידי סם. אולם בהמשך, השתלב הנאשם בחודש יולי 2019 ביחידה לטיפול בהתמכרויות. הנאשם החל לשתף פעולה עם ההליך הטיפולי ולא נמצאו שרידי סם בבדיקות שתן שנערכו לו. שירות המבחן התרשם מהתגייסותו של הנאשם להליך הטיפולי, אולם, בה בעת העריך כי המוטיבציה חיצונית בלבד, רמת האמון של הנאשם בגורמי הטיפול נמוכה וישנו קושי בהכרה מלאה בבעייתיות שבהתנהלותו. כאמור, שירות המבחן העריך, כי דווקא המשך תעסוקתו של הנאשם לצד ענישה שיקומית יפחיתו את הסיכון הנשקף מהנאשם.

26. הנה כי כן, מירב הנסיבות עומדות לזכותו של הנאשם, לרבות הודאתו, נסיבות חייו הלא פשוטות והתגייסותו להליך טיפולי. הנסיבה היחידה העומדת לחובתו היא הרשעתו בעבירה אחת דומה ומאסר על תנאי התלוי ועומד נגדו.

האם יש מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם ולהאריך המאסר על תנאי?

27. לפי סעיף 40ד לחוק העונשין, בית המשפט רשאי לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם, אם מצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם. בית המשפט העליון קבע, כי במסגרת בחינת פוטנציאל השיקום יש לבחון את עברו של הנאשם, את עמדתו של הנאשם ביחס לעבירה, את הסיכון להישנות עבירות בעתיד, את מידת התקדמות הליכי השיקום ואת ההשלכות העלולות להיות לעונש על הליכי השיקום (ע"פ

1903/13 עיאה נ' מדינת ישראל (14.7.13).

28. גמילה מסמים במסגרת הליך שיקומי מהווה נסיבה משמעותית לחריגה ממתחם העונש ההולם ואף הארכת תנאי (ראו, למשל: ע"פ 8092/04 חביב נ' מדינת ישראל (10.9.06); עפ"ג (חי') 53142-12-16 רחמימוב נ' מדינת ישראל (17.5.17); עפ"ג (מרכז) 22992-05-17 מדינת ישראל נ' אורסולה (2.4.17); עפ"ג (מרכז) 34703-05-16 בוחניק נ' מדינת ישראל (4.12.16); ת"פ (רח') 44822-08-17 מדינת ישראל נ' אידו (12.9.18); ת"פ (י-ם) 57276-02-16 מדינת ישראל נ' פלוני (15.3.17); ת"פ (רמ') 48135-05-14 משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נ' עבו (24.2.16); ת"פ (רמ') 36431-04-15 מדינת ישראל נ' קורקין (6.1.16)).
29. האם מתקיימות הנסיבות לחרוג ממתחם העונש ההולם ולסיים ההליך באפיק שיקומי בלבד, כהמלצת שירות המבחן?
30. הנאשם אכן עבר כברת דרך. בעוד שבתחילת ההליך עשה שימוש בסמים ולא עבד, בהמשך התגייס להליך הטיפול, בבדיקות שתן לא נמצאו שרידי סם והנאשם החל לעבוד למחייתו. עם זאת, הנאשם לא סיים את ההליך השיקומי והוא עודנו מתקשה להכיר בבעייתיות שבהתנהלותו. מכאן, שהליך השיקום מצוי בעיצומו.
31. בה בעת לא ניתן להתעלם מהערכת שירות המבחן, כי דווקא המשך תעסוקתו של הנאשם לצד ענישה שיקומית יקטינו את הסיכון הנשקף ממנו וממילא יגדילו הסיכוי להליך שיקומי מוצלח. הליך שיקומי זה מבוסס, לא רק על הטיפול בו נוטל הנאשם חלק אלא גם על תעסוקתו של הנאשם והחזר חובותיו לחברה. לפיכך, הטלת עונש של מאסר, ולו בדרך של עבודות שירות, עלולה לגדוע את ההליך השיקומי ולהחזיר את הנאשם לחיי עבריינות.
32. הנה כי כן, לאור השינוי שחל בנאשם, הירתמותו להליך טיפולי, הפסקת צריכת הסמים ובעיקר לאור הערכת שירות המבחן בדבר הקטנת הסיכון הנשקף מהנאשם אם ימשיך בדרך השיקומית בה החל, מצאתי לנכון לחרוג ממתחם העונש ההולם. לא התעלמתי מעברו הפלילי של הנאשם והמאסר על תנאי התלוי ועומד נגדו. עם זאת, בסופו של דבר מדובר אך בהרשעה אחת קודמת. גם החריגה עצמה אינה בלתי מידתית, בהשוואה בין עונש של מאסר קצר בדרך של עבודות שירות - שניתן להטיל בתחתית המתחם - ובין עונש הכולל צו מבחן, צו שירות לתועלת הציבור ורכיבי ענישה כלכליים.
33. מכאן, שיש להטיל על הנאשם עונש החורג ממתחם העונש ההולם.
34. אין מחלוקת, כי התנאי התלוי ועומד בעניינו של הנאשם חל, לפי סעיף 52 לחוק העונשין ורע"פ 7589/97 רחמים נ' מדינת ישראל, נב(2) 651 (1998). עם זאת, הואיל והתנאי הוא לתקופה של 6 חודשים הפעלתו, בנסיבות העניין עשויה לקטוע את ההליך השיקומי. לפיכך, לאור הליך השיקום בו נתון הנאשם והפסקת השימוש בסמים, מתקיימות נסיבות להארכת התנאי, וזאת לפי סעיף 56(א) לחוק העונשין.
35. העונש ההולם כולל, אפוא, הארכת התנאי, צו מבחן, צו שירות לתועלת הציבור, קנס ופסילת רישיון על תנאי. בשל הענישה המקלה יחסית שהוטלה על הנאשם, מצאתי לנכון להרחיב את צו המבחן וכן את היקף צו השירות לתועלת הציבור, שעליהם המליץ שירות המבחן.
36. על הנאשם לידע, כי הפרת צו המבחן וצו השירות לתועלת הציבור עלולה להוביל להטלת ענישה חמורה בהרבה.

37. אשר לעתירת החילוט - הכרזה על הנאשם כסוחר סמים עשויה להוביל לחילוט סכום כסף שנתפס ומכשיר טלפון. סכום הכסף אמנם לא נתפס בעת ביצוע העבירה אלא כשבועיים לאחר מכן, אולם לא הונחה תשתית ראייתית כלשהי בדבר המקור החוקי לכסף, כמו למשל הכנסה מתעסוקה של הנאשם באותה תקופה. גם נמסר כי הנאשם היה בחובות, ויש בכך כדי לחזק את המסקנה, כי אין מקור חוקי לכסף. לפיכך, ועל מנת לאזן בין רכיבי הענישה, יחולט סכום הכסף שנתפס. עם זאת, נוכח החילוט, לא יוטל קנס נוסף. לא מצאתי הצדקה לחילוט מכשיר הטלפון והוא יוחזר.

סוף דבר

38. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. יוארך המאסר על תנאי מת"פ (רמ') 28211-15-15 לתקופה של 6 חודשים, למשך שנתיים מהיום.
- ב. צו מבחן למשך שנה וחצי;
- ג. צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 240 שעות.
- רשמתי לפניי את נכונות הנאשם לבצע את צו המבחן וצו השירות לתועלת הציבור. מובהר בזאת, כי כל חריגה מהוראות שירות המבחן עלולה להוביל לביטול גזר דינו וגזירת דינו מחדש;
- ד. יחולט סכום הכסף שנתפס.
- ה. יושב לנאשם מכשיר הטלפון הנייד.

עותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ט שבט תש"פ, 24 פברואר 2020, במעמד הצדדים.